

накара та удушихъ петимата му братъя, малки дѣца. Той издаде заповѣдъ да са не употрѣбява и продава виното въ столицата, нъ едно размирие отъ самытъ Турцы, любители на виното, го принуди да дигне тѣзь заповѣдъ.

Приказвжтъ че, когато стигнахъ въ Цариградъ, всичкытъ сановници са събрали да му честитѣхъ царство и стояли наоколо му съ голѣмо мълчанье, за да чуижтъ първытъ му думы; защото първытъ думы на царя са считахъ за прѣдказване. Мурадъ продумалъ: *гладенъ съмъ*, и думытъ му са взели за печално прѣдвѣстие.

Когато са научилъ, че на полскыя прѣстолъ нѣма царъ, Мурадъ припозналъ за такъвъ трансилванскыя воевода Стефана Баторія.

Нѣколко турекы села като са изгорили отъ Австрійцытъ, войната между Портата и Австрія са поднови, и Австрійцытъ прѣтърпѣхъ поражение въ боя на Круппа. Между двѣтъ стѣрны са склучи на-скоро осемгодишенъ миръ и войната са прѣкъса подырь малко врѣме.

Отношеніята между Франція и Турція бѣхъ тогава отличны. Френскыйтъ посланникъ при Портата имаше голѣмо вляніе надъ Султана и знаеше да запазва не само интересытъ на Франція въ Туреко, нъ и на цѣль Западъ. Малко бѣше останжло веднѣжъ да са скъсатъ тѣзи сношенія; по причина че Портата бѣше припознала правото на англійскытъ кораби да плувжтъ въ турекытъ воды подъ свое знамя, а не подъ френско, както е было до тогазы.

Много други сговори станжхъ въ туй врѣме. Швейцарія и Испанія подписахъ търговеки съгласія съ Портата и поддържахъ прѣдложеніята си за туй съ голѣмы количества злато, поднесено Мураду.

Подкупничеството на турекытъ голѣмцы въ туй врѣме бѣше общо. Самъ Султантъ не са срамуваше да продава договорытъ съ пары и да са убогатыа съ устѣпванъето на чуждытъ държавы нѣкаквы правдины въ Туреко. Нъ освѣтъ тозы пжтъ за убогатыаванье, за туреката хазна имаше и други — пиратството на Берберійцытъ, за което много догова-